

Thăm Viếng Bucharest, Romania

Ngọc Hạnh

Chúng tôi rời Bulgary đi Romania vào 9 giờ sáng bằng xe bus. Từ Bulgary qua cây cầu là đến Romania. Bờ sông Romania nhiều cây mọc xanh mướt như cánh rừng nhỏ. Qua khỏi cầu có cảnh sát biên giới thu hết thẻ thông hành (passport) du khách để đóng dấu.

Chúng tôi lên đường vào buổi sáng nên trời mát mẻ, không khí trong lành thật dễ chịu. Dọc hai bên đường xe chạy có những cánh đồng cỏ hay ruộng lúa mì xanh bát ngát, phẳng phiu như thôn quê Việt Nam. Nông dân dắt lừa chở linh kính bao bị trên lưng đi theo con đường nhỏ

dẫn ra đồng ruộng. Trên cánh đồng xanh rải rác những căn nhà mái tôn cũ kỹ. Có vài cây xăng trên đường đi vào thành phố. Càng gần thị xã nhà cửa càng sáng sủa, đồng đúc vui tươi hơn.

Đại Cương:

Khi xe chạy anh Michael cho chúng tôi biết chút ít về nước Romania. Theo anh Romania có khoảng 22,5 triệu dân gồm 89% là dân Romanians, 8 % người Hung, 0,4% người Đức. Phần còn lại gồm nhiều sắc dân khác Pháp, Ý ..., và dân du mục.

Theo anh Michael dân DU MỤC sống thành đoàn nhưng không sống một chỗ nhất định. Họ thường dời chỗ ở nên trẻ con không mấy khi được đến trường học hành tử tế. Có trường học dành riêng cho họ. Dân du mục sống trong lều che bằng vải hay cao su xấu xí, phụ nữ thường mặc áo quần áo màu sặc sỡ, tóc ít khi gọn gàng trừ thiếu nữ. Họ có chồng, có con sớm. Người du mục cũng nuôi gia súc như nuôi bò, heo đi đâu đem theo, biết vắt sữa bò. Phụ nữ gypsies thích đi phố, uống rượu, không thích nấu nướng, đàn ông không làm việc chỗ nào được lâu. Chánh phủ cũng thuê mướn họ nhưng rất ít người may mắn. Khi có việc họ không còn ăn xin hay ăn cắp nữa. Người ta thuê họ dọn dẹp, lau chùi nhà cửa, trồng cây. Trẻ con 12, 13 tuổi đã già chồng.

Cưới cô dâu gypsy trẻ chừng 13 tuổi trả tiền bằng giá con bò. Chú rể phải trả tiền đó cho cha mẹ cô dâu gọi "bride price". Nếu cô dâu thuộc gia đình khá giả, chú rể trả từ 2000 đến 30.000 mỹ kim.

Dân Gypsies ăn cắp tài tình. Họ bán các loại thuốc kích thích và hay đánh nhau. Cảnh sát không làm gì họ được vì không tang chứng. Khi ăn cắp một món gì, họ chuyền tay cho đồng bọn tẩu tán nơi khác rất nhanh. Anh Michael cho biết trẻ con gypsies thường đi 3, 4 đứa. Các em cũng xinh đẹp, 1 em chia tám bảng viết bằng tiếng Anh hay Pháp đại ý ghi "Đói, xin cho tiền mua thức ăn." Trong lúc mình nói với đứa trẻ xin ăn, đứa khác đã nhanh nhẹn móc túi hay giật ví và chuyền nhau chạy mất rồi. Tôi chẳng biết Michael nói đúng chăng nhưng thật sự anh ngăn dân du mục, anh dặn chúng tôi thấy chúng đến gần thì tránh đi nơi khác ngay.

Kinh Tế:

Về kinh tế họ xuất cảng than đá, dầu ăn, thép, nhập cảng phần lớn máy móc, các hóa chất từ Đức, Ý, Nga, Pháp. Khoảng 40% dân Romanian theo nông nghiệp. Thất nghiệp tương đối thấp so với các nước khác ở Âu Châu, khoảng 6%.

Ngôn Ngữ

Ngôn ngữ chính là tiếng Romania. Họ học tiếng Anh như ngôn ngữ phụ, sau đó tiếng Pháp và tiếng Đức. Họ cũng nói được tiếng La-tinh. Có 3 trường Đại Học lớn, kang trang xinh đẹp ở Bucharest.

Sức Khỏe:

Romania có nhà thương lớn, thầy thuốc giỏi nhưng dân chúng phải trả tiền khi khám bệnh. Lương một y tá hay nhân viên trung cấp bệnh viện khoảng 200 mỹ kim/tháng. Riêng y tá có giờ phụ trội có thể từ 200 mỹ kim đến 800 mỹ kim/tháng. Bác sĩ mới ra trường khoảng 450-500 mỹ kim/tháng. Sau thời gian có kinh nghiệm sẽ

được hưởng 600-800 mỹ kim/tháng. Khi đi đến phòng mạch khám bệnh dân Romania thường mang theo món quà nhỏ ngoài tiền thù lao như bó hoa, hộp bánh hay chai rượu. Nếu nằm bệnh viện thì quà cho bác sĩ và nhân viên sẽ nhiều hơn (tài liệu Eastern Europe to the Black Sea của du thuyền Grand Circle Travel)

Bucharest

Thủ đô Bucharest là thành phố lớn, đông dân nhất Romania, nằm gần con sông Dambovită. Về dân số, Bucharest có khoảng 3,3 triệu dân kể cả ngoại ô, rộng 226 cây số vuông. Bucharest còn có tên "Little Paris of the East" (Paris bé nhỏ của Đông Âu) hay Capital of Joy (thủ đô của niềm vui) với các dinh thự, đường phố, công viên xinh đẹp gần như kinh đô ánh sáng Paris của Pháp. Ngoài ra Bucharest còn là trung tâm văn hóa, giao thông, kỹ nghệ, mỹ thuật, thời trang của cả nước. Thành phố này có nhiều hồ thiên nhiên và nhân tạo, đường phố rộng rãi, phố lầu khang trang 5,7 tầng và dân số đông đúc đứng thứ 10 Âu Châu.

Vườn Bách Thảo thành phố có hơn 10.000 loại hoa cỏ khác nhau, cây cảnh cắt xén trồng tỉa hình nọ hình kia đẹp mắt. Hầu như cứ gần trường Đại Học là có công viên cây xanh, bóng mát, có vẻ thơ mộng với nhiều băng ghế đất rải rác làm tôi nhớ Đại Học Văn Khoa Saigon ngày xưa. Trường Thuốc lớn và đẹp. Trường Luật cũng đẹp. Con đường trước Đại học Luật kẹt cứng, xe nhích từ chút một. Những nhà gần đại học Luật giá từ 1 triệu đến 1,5 Euros. Riêng hai bên bên đại lộ Union các hiệu buôn sáng rỡ, bày bán hàng hóa đắt tiền, tiệm ăn khang trang, ngân hàng, hiệu thuốc tây, quần áo loại sang ...

Các hiệu buôn Bucharest thường bán thảm, áo len, quần áo, tơ lụa, những vật dụng bằng da hay bằng sứ, tranh ảnh, đồ điện tử... Hiệu buôn mở cửa từ 9 giờ sáng đến 9 tối vào ngày thường. Chủ nhật đóng cửa hay có tiệm mở cửa từ 9 giờ sáng đến 12 giờ trưa..

Xe chạy qua University Square, National Theater, Opera House, Old Hospital khoảng 100 tuổi, thư viện, nhà thờ Hy Lạp. Hôm chúng tôi đi qua, nhà thờ có đám cưới. Sân nhà thờ lố nhố người mặc y phục ngày lễ trang trọng, xinh đẹp. Kiến trúc xưa và nay ở Budapest cái nào cũng lớn, kiên cố, đẹp mắt. Có tiệm ăn nhanh McDonald, KFC Chicken, và Casino...

Khải Hoàn Môn

Chúng tôi thấy Khải hoàn môn (Triumphal Arch of Bucharest) nằm ở giao điểm 6 con đường, hình dáng như Khải hoàn môn Pháp ở Paris.: cao rộng, bề vệ, vững vàng. Anh Michael, hướng dẫn du lịch cho biết năm 1922 Khải hoàn môn bằng gỗ tốt nhưng đến năm 1935-1936 được xây lại bằng bê tông cốt sắt để tưởng nhớ đến các chiến sĩ Romania đã hy sinh trong thế chiến thứ I. Cổng cao 25 mét, có bậc thang để leo lên sân thượng trên chót, nhìn cảnh vật, cao ốc, sinh hoạt chung quanh. Khải hoàn môn trông đẹp, chịu mưa nắng bao nhiêu năm, chúng kiến bao đổi thay thời cuộc, nhìn thấy các cuộc diễu hành những ngày lễ lớn và hàng triệu du khách viếng thăm hàng năm. Xe ngừng khoảng 15 phút cho chúng tôi chụp ảnh.

Phương tiện giao thông Bucharest tiện lợi, phần lớn dân chúng dùng các loại xe công cộng: xe bus, xe điện ngầm, trolley, minibus. Xe taxi nhiều lắm. Có khoảng 10.000 tài xế lái taxis có giấy phép hành nghề. Đại lộ Bucharest rộng rãi, trải nhựa, trồng hoa. Nhiều vòi phun nước ở khoảng giữa, ngăn con đường làm 2, nhiều lắm như các vòi nước ở đại lộ Champs-Élysées ở Paris, Pháp. Không thấy kẹt xe ở đại lộ Unirii, có thể lúc chúng tôi đến không nhằm giờ cao điểm. Hai bên đường nhà lầu cao 5. 10 tầng nhưng cột điện ngoài đường giằng điện chằng chịt, nhiều quá.

Nhà Quốc Hội

Anh Michael cho chúng tôi đến quảng trường Unirii và nhà Quốc Hội Bucharest (Palace of the Parliament) Theo Anh kiến trúc này lớn thứ 2 thế giới, chỉ nhỏ hơn Pentagon, Hoa kỳ thôi, có 1.100 phòng, 480 đèn treo (chandeliers), 200.000 mét vuông thảm, cả triệu mét đá hoa cương, cửa sổ, cầu thang bằng cái gỗ đắt tiền

trong nước và ngoại quốc, chạm khắc cầu kỳ. Biệt điện nằm trên đồi Arsenal, có 2 bãi đậu xe dưới mặt đất (underground). Nhà quốc hội xây từ 1984 với 20,000 nhân công, 700 kiến trúc sư tham dự. Công trình xây cất làm ảnh hưởng nhiều di tích lịch sử quốc gia như phá hủy và di dời 19 nhà thờ Christian Orthodox Church, 3 nhà thờ Tin Lành, 6 đền thờ Do Thái, 30.000 dân cư phải tìm chỗ ở khác.

Vào thời kỳ kinh tế khó khăn Romania không đủ tiền xây công thự xa hoa tráng lệ đó nên đã mượn nợ. Vị lãnh đạo quốc gia thời kỳ ấy khuyến dân chúng thất lưng buộc bụng, hạn chế chi tiêu cho nhà nước trả nợ. Cách mạng 1989, Romania thoát khỏi sự cai trị của nhà độc tài, kiến trúc hoàn thành nhưng phòng ốc chưa trang bị đầy đủ.

Khi viếng thăm nhà Quốc hội du khách bàng hoàng choáng ngợp trước sự nguy nga và rộng lớn của kiến trúc.

Họ thường hỏi hướng dẫn du lịch những câu đại khái như “Có bao nhiêu phòng được sử dụng? Tốn bao nhiêu tiền? Có bao nhiêu người chết trong khi xây dựng?” Cho đến nay còn 9% kiến trúc chưa dùng đến. Các diện tích khác được Quốc hội, Nội các chánh phủ, Tối Cao Pháp viện, Bảo tàng viện sử dụng. Chúng tôi chụp ảnh kiến trúc. Nếu đứng gần thì không lấy hết biệt điện, đứng xa chụp được toàn cảnh thì biệt thự nhỏ quá, không thấy rõ.

Quảng trường Unirii nằm phía trước biệt điện rất đông du khách viếng thăm. Họ đến từ các quốc gia khác nhau. Chiếc bus này thả khách xuống, chiếc kia đón khách đi. Quảng trường rộng mênh mông, rộng nhất trong

các quảng trường Romania. Anh Michael cho biết chứa được 12,000 người nhưng Bách Khoa Toàn Thư ghi chứa 10,000 người.

Đã đến giờ lên xe về khách sạn. Chị em tôi bằng khung nghĩ đến sự VÔ THƯỜNG của cuộc đời. Nhà lãnh đạo độc tài Nicolae Ceausescu's nhiều uy quyền thời kỳ 1945-1989. Ông cho xây nhà Quốc Hội Romania đồ sộ tốn kém khi dân nghèo phải thất lưng buộc bụng. Biệt điện tồn tại nhưng ông đã mang 2 bàn tay trắng về với cát bụi. Tên tuổi, sự nghiệp ông ghi vào lịch sử với sự phê phán của muôn dân. Anh Mike cho biết những việc nhà lãnh đạo độc tài dành cho dân Romania đã qua và thành dĩ vãng. Anh mừng ngày nay dân chúng Romania có cuộc sống tốt đẹp hơn. Họ có đủ mọi tiện nghi vật chất, tự do tín ngưỡng như dân các nước khác trên thế giới...

Ngọc Hạnh